

Una volta pel Massís del Vignemale Grand-Vignemale (3.298 mts)

Trenta-tres ascensions, de les quals una en ple hivern; cent cinquanta nits en aquesta muntanya, de les quals una dalt del cim, dues en el coll de Cerbillona i les altres, (cent quaranta-set), a les meves coves.

"Sempre he tingut tanta estima, tant de respecte per aquesta muntanya que quasi podríem parlar d'amor filial i això crec que ha estat ben palès".

*Souvenirs d'un montagnar
Henry Russell, 1834-1909*

Deu fer ja ben bé un parell d'estius, vàrem realitzar una molt bonica i recomanable excursió que, durant quatre dies, ens va permetre conèixer i gaudir del massís del Vignemale, un dels més significatius del Pirineu, des de tots els angles, tot fent-li la volta sencera i assolint-ne també els seus cims principals.

Després de deixar el cotxe al "Puente de los Navarros", indret on el riu Arazas, que baixa d'Ordesa, s'ajunta amb l'Ara, enfilem la vall de l'Ara amunt fins que arribem a San Nicolás Bujaruelo, llogarret amb quatre cases i una ermita en runes on hi arriba una pista de terra, la qual més valdria, sobretot a l'estiu, que la tanquessin al trànsit rodat a causa del gran desgavell i de la considerable polseguera que originen la gran quantitat de cotxes, que s'hi passen, en època de vacances. Una vegada s'arriba a San Nicolás, la pista continua cada vegada més amunt, malmetent una de les valls més llargues, boniques i emblemàtiques del Pirineu. Després de tota la tarda de caminar vall amunt, just quan ja som a l'indret on el clot de la Hount queda a la nostra dreta, decidim preparar el bivac i passar la nit allà mateix.

A l'endemà, de bon matí, continuem fins el capdamunt de la vall per enfilem-nos, tot seguit, cap el coll de les Oulettes, a la nostra dreta, per davallar quasi bé fins el refugi de les Oulettes de Gaube. Passem pel davant de l'impressionant "couloir de Gaube" i per tota l'espectacular cara nord del massís. Remuntem "l'Hourquette d'Ossoue" a l'altra banda de la qual, un xic més avall, hi ha el refugi Bayssellance, base principal d'ascensió a la Pique Longue.

Deixem les motxilles al coll per enfilem-nos, primerament a la nostra dreta, al cim del Petit Vignemale de 3.032 mts. el qual és un mirador privilegiat sobre la gelera i sobre l'aresta Petit Vignemale-Pointe Chausencue. Tornem al coll i pugem, tot seguit, al pic de la Seda de 2.977 m. des del qual es gaudeix d'una gran panoràmica sobre el Vignemale cap al sud i l'Ardident, Soum d'Aspé, etc. cap el nord. Baixem per última vegada el coll per recollir les motxilles i davallar fins el refugi però, com que fa bo, decidim no quedar-nos-hi i baixar a fer bivac a l'indret on comença la gelera per quedar així ben situats del tot i a l'endemà, pujar cap els cims principals del Vignemale.

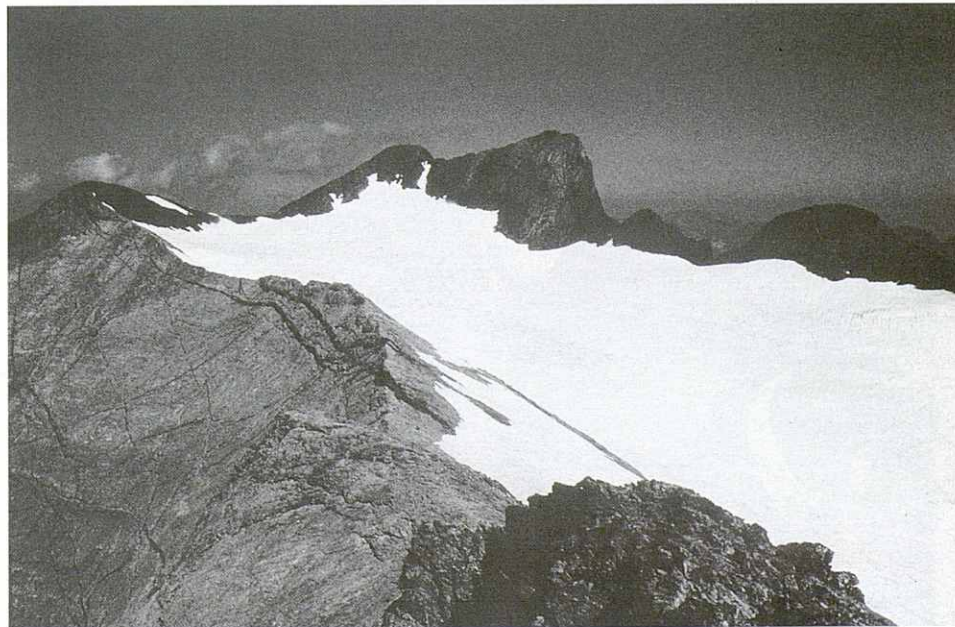
Quan apunta l'alba, enfilem gelera amunt i assolim la Pointe Chausencue (3.204 mts), el Piton Carré (3.199 mts), la Pique Longue (3.298 mts), el Clot de la Hount (3.289 mts), el Cerbillona (3.247 mts), el Central (3.235 mts) i el Montferrat (3.219 mts). Tots ells molt espectaculars i panoràmics al bell mig d'un grandios i fascinant ambient d'alta muntanya. Tornem a la gelera i al lloc en el qual hem bivaquejat i, després de recollir el material que hi havíem deixat, continuem avall per la vall d'Ossoue, bo i tenint al davant, com a teló de fons, la cara nord del massís del Mont Perdut (Aztazus, Tallon, Mont Perdut, etc.), fins que arribem a la "Barrage d'Ossoue prop de la qual, i ja ben encarats a la vall de le Canau, ens instal·lem a fer el bivac d'aquesta nit.

A punta de dia comencem a caminar per la bonica i solitària vall de Canau fins a trobar, al cap de poca estona, la cabane de Lourdes la qual és apta per pernoctar-hi. Seguim pujant a través de bucòlics i verds prats, amb tot de bestiar que hi pastura, fins que arribem al coll de la Bernatoire un altre racó molt bonic amb l'estany de la Bernatoire just a l'altra banda i un xic més avall, i els impressionants Gabietus al fons. Decidim deixar les motxilles al coll i pujar els menys de dos-cents metres de desnivell que ens manquen fins el cim de la Bernatoire de 2.516 mts. un altre bell belvedere sobre el massís del Vignemale, sobretot cap el Tapou i el Montferrat, així com també cap el Gabietus, cap a tota la vall de Canau per on hem pujat, la de l'Ara i la de Bujaruelo per la qual baixarem cap a San Nicolás, ja a la vall de l'Ara i el "Puente de los Navarros" on tenim el cotxe. Tanquem així aquesta magnífica i interessant volta per les valls i els cims més importants i emblemàtics d'aquest atractiu i impressionant massís del Pirineu que fou domini particular del comte Henry Russell el qual el va llogar per 99 anys, va excavar-hi coves i el va convertir en la seva residència d'estiu, la qual tant i tant va admirar i estimar.

Excursió realitzada els dies 15, 16, 17 i 18 d'Agost del 1991.

Components:
Daniel Maldonado i Joan Mundet
de l'Agrupació Excursionista de Granollers.

Joan Mundet i Bellavista



Circ i glaciari d'Ossoue des del pic Montferrat.
Foto M. Luís